

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2019. október 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2019. május 22. napján kihirdetett 12.B.50/2018/24. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A társtettesi elkövetés megállapítását mindkét vádlott vonatkozásában mellőzi. A vádlottak cselekményeit a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdése szerint jelöli meg.

I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését szintén 5 (öt) évre, míg II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetésének mértékét is 4 (négy) évre enyhíti.

I. r. vádlott vonatkozásában a vagyoneklobzással érintett 119.000,- (egyszáztizenkilencezer) Ft összeg a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányságnál 05000/116/2018. bü. számú ügyben került lefoglalásra.

I. r. vádlott vonatkozásában a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség által B.387/2018/33-I. szám alatti határozattal elrendelt az OTP Bank Nyrt. pénzügyi intézménynél vezetett

- ... számú net számlája
- ... számú lakástakarék számlája

esetében tekinti a zár alá vételt feloldottnak.

A törvényszék által elkobozni rendelt bűnjeleket illetően a rendelkezést a Miskolci Törvényszéknél Bj.I/149/2019. tételszám alatt bevételezett 1. és 2. sorszámú bűnjelek kivételével mellőzi.

A Miskolci Rendőrkapitányság 05010/5735/2017. bü. számú ügyében lefoglalt és a Nemzeti Szakértői Kutató Központ által 29200-801/42439/2017. szak. szám alatt megvizsgált 1. és 2. sorszám alatti bűnjeleket, valamint a 29200-801/42439-1/2017. szak. szám alatt megvizsgált 1-7. tételszám alatti bűnjeleket elkobozza.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 906.705,- (kilencszázhatvanhét-hétszázöt) Ft bűnügyi költségből I. r. vádlottat 410.087,- (négy-száz-tíz-ezer-nyolcvanhét) Ft bűnügyi költség, míg II. r. vádlottat 496.618,- (négy-száz-kilenc-ven-hat-ezer-hat-száz-tíz-nyolc) Ft bűnügyi költség terheli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I. r., valamint II. r. vádlottak által az elsőfokú határozat kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék 2019. május 22. napján kihirdetett 12.B.50/2018/24. számú ítéletével I. rendű vádlottat és II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdése és (3) bekezdése szerint.

Ezért a törvényszék az I. rendű vádlottat 8 évi szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra, míg II. rendű vádlottat 7 évi szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg az elsőfokú bíróság, mely büntetésből feltételes szabadságra a vádlottak a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe a törvényszék beszámítani rendelte az előzetes fogva tartásban töltött időt.

A törvényszék rendelkezett a továbbiakban az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról, illetőleg a bűnügyi költség viseléséről, valamint vagyonek Kobzáról és zár alá vétel feloldásáról.

Az ítélet ellen az I. rendű vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, téves minősítés miatt, valamint enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A II. rendű vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, megalapozatlanság okából, téves minősítés miatt, továbbá enyhítés végett fellebbeztek.

Az ügyész a nyilatkozattételre mindkét vádlott vonatkozásában három napot tartott fenn, amelyen belül mindkét vádlott esetében tudomásul vette az ítéletet.

A fellebbviteli főügyészség az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I. rendű vádlott védője az ítélet táblához eljuttatott fellebbezése indokolásában kifejtette azon álláspontját, miszerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállásban az I. rendű vádlott részéről a kábítószer értékesítés céljából történő megszerzését állapította meg, továbbá tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a házkutatás során lefoglalt simítózáras tasak az I. rendű vádlott tulajdonát képezte, és hogy megszerzésének a célja a kábítószer tovább értékesítése volt.

Az I. rendű vádlott pontosított vallomása figyelemmel a 2017. november 25. napján lefoglalásra került 100 g speedből 70 g volt az a mennyiség a védő szerint, amely az I. rendű vádlott megszerzése volt ténylegesen, míg 30 g a II. rendű vádlott személyéhez köthető.

Az I. rendű vádlott korábban külföldön dolgozott, melyből származó megtakarítása, folyamatos munkavégzése során megszerzett jövedelem kiegészítésével együtt alkalmas volt az I. rendű vádlott kábítószer szükségletének fedezésére és nem volt indoka annak, hogy a kábítószer elfogyasztását követően történő újabb megszerzést a már korábban megszerzett kábítószer értékesítéséből fedezze.

Az I. rendű vádlott vallomásait elemezve mivel az I. rendű vádlott maga is bizonytalan volt a 2017. november 25. napján túli további alkalmak számában, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 7. § (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel a védő az I. rendű vádlottra kedvezőbb összesen 4 alkalom megállapítását indítványozta.

A védő rámutatott arra is, ... és ... élt a mentességi jogával, ezen fogyasztók nyomozati vallomásában foglaltakat a szembesítés alkalmával is az I. rendű vádlott tagadta, és mivel az ellentmondás a bírósági eljárásban nem nyert feloldást, tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlott vallomását mellőzve, a tényállást a vallomást nem tevő tanú k nyomozati előadására alapította.

Az I. rendű vádlott védekezéseként megjelölt, saját fogyasztására megszerzett 70 g speeddel és 200

g marihuánával szemben a járműben megtalált teljes mennyiség tekintetében az elkövetési magatartása tévesen nyert megállapítást.

A rendszeres, meghatározóan a saját fogyasztáshoz szükséges kábítószer megszerzését meghaladó beszerzés az eljárás során nem nyert bizonyítást. A vásárlások alkalmával történő beszerzések saját fogyasztás kielégítésére irányuló célzatát az sem cáfolja, hogy az I. rendű vádlott a saját vallomása szerinti mennyiségben a fogyasztást alkalmanként megosztotta.

Az I. rendű vádlott által sajátjaként elismert 70 g speeddel számolva ennek hatóanyag-tartalma a 200 g marihuána hatóanyag-tartalmával együtt a jelentős mennyiség alsó határának 112, 9 %-a, mely kizárólag az I. rendű vádlott saját fogyasztását célozta.

Az eljárás során a műanyagzacskókra utalással történt annak a megállapítása, hogy az I. rendű vádlott a kábítószerrel kereskedelmi jellegű tevékenységet kívánt folytatni.

Nem vitatottan a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése a BH.2017.114. számú eseti döntés tükrében önmagában is kereskedésnek számít, azonban jelen vádbeli esetben az I. rendű vádlottnál olyan mérleg, amely az anyag porciónként való kicsomagolását célozta volna, nem került fellelésre, olyan vásárlói bázis, akik irányában az értékesítésre sor kerülhetett volna, nem került feltárássra, és a terheltnél tárolásra való előkészület sem került megállapításra.

A Kúria 1/2007. BJE határozatára való utalással rögzíthető, hogy "a kábítószernek kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá".

A cselekmény azonban célzatos, és az a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése. Az I. rendű vádlott esetében azonban ezen célzat igazolása elmaradt.

A beszerzett elmeorvos szakértői vélemény szerint az I. rendű vádlott fogyasztási szokásait megismerve az a következtetés vonható le, hogy az I. rendű vádlott folyamatos fogyasztó. A kereskedés megállapíthatóságához szükséges feltételek hiányát meghaladóan az I. rendű vádlott védekezését támasztotta alá saját, igazolható anyagi helyzete is. Az I. rendű vádlott vagyoni viszonyaiban nincs olyan változás, növekmény, amelyből többletjövedelem megszerzésére lehetne következtetni.

Az I. rendű vádlott tudattartalmát tekintve kizárólag a saját célra történő beszerzés állapítható meg. Az I. rendű vádlott pontosított vallomása ismeretében nincs olyan adat, amely a tettenéréssel érintett kábítószer tekintetében az I. rendű vádlott továbbadási szándékát, és ehhez igazodó tudattartalmát bizonyította volna.

A kifejtettekre tekintettel a védő indítványozta, hogy az I. rendű vádlott cselekményét az ítélet tábla a Btk. 178. §-a szerinti kábítószer-birtoklása büntettének minősítse, és az elsőfokú bíróság ítéletével kiszabott fő és mellékbüntetéseket mérsékelje.

A büntetés kiszabása során enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni a védő, hogy az I. rendű vádlott élettársa kiskorú gyermekét közösen neveli élettársával, a korábbi büntetése más bűncselekmény miatt került kiszabásra, a próbaidő eredményesen eltelt, letartóztatásba kerülését megelőzően életvezetése kifogástalan volt, gépkocsivezetőként dolgozott és rendszeres havi jövedelemre tett szert. Az I. rendű vádlott a nyomozás során részbeni beismerő vallomást tett, a nyomozó hatósággal együttműködött, segítette a nyomozás előrehaladását. Az időmúlás is enyhítő körülmény, mely az I. rendű vádlott érdekkörén kívül álló, az eljárás elhúzódása nem az I. rendű vádlott magatartásából következik. Az I. rendű vádlott édesanyja krónikus beteg, melynek következtében rendszeres ápolásra szorul, melyet az I. rendű vádlott elvégez mind fizikailag, mind anyagilag támogatva rossz egészségi állapotban lévő édesanyját.

A II. rendű vádlott védője az ítélet táblához eljuttatott fellebbezése indokolásában rámutatott arra,

hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdésének c) pontja és d) pontja alapján. Az elsőfokú bíróság ítéletének az indokolásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy mindkét vádlott esetében a legelső, 2017. november 25. napján tett nyomozati vallomásukat fogadja el, és erre alapítja a tényállást. Az adott vallomásokat elemezve azonban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás állapítandó meg a következőképpen:

2017. júniusától legalább három esetben a vádlottak együtt utaztak ...re, amikor az I. rendű vádlott ...től ezen alkalmak során kábítószer vásárolt. Legutoljára a vádlottak 2017. november 25. napján utaztak ...re, amikor az I. rendű vádlott kábítószer vett át ...tól. Az I. rendű vádlott szerezte meg a kábítószer értékesítés céljából, illetve részben saját fogyasztásra.

II. rendű vádlott nem volt tudatában annak, hogy az általa két alkalommal elhozott, összesen 40 g speed-et az I. rendű vádlott értékesítés céljából kívánta megszerezni.

A védő álláspontja nyomán a megállapítani indítványozott tényállásból nem következik a társtettesi minőség. Felmerülhetne, hogy a II. rendű vádlott azzal, miszerint tudott az utazás céljáról és három alkalommal elkísérte az I. rendű vádlottat, esetleg pszichikai bűnsegédként cselekedett. Ezt azonban az a tény, körülmény cáfolja, hogy az I. rendű vádlott ezt megelőzően legalább öt alkalommal egyedül volt ...en kábítószer vásárolni. Ebből következőleg kizárható így, hogy a II. rendű vádlott pusztá jelenléte szándékerősítőleg hatott volna rá.

Nem vitásan a II. rendű vádlott két alkalommal hozott el kábítószer az I. rendű vádlottnak ...ról, azonban ennek mennyisége alapján, illetőleg az elkövetés körülményeiből csak az a következtetés vonható le, hogy a II. rendű vádlott cselekménye a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő megszerzéssel, tartással elkövetett kábítószer-birtoklása büntetnének minősülhet.

A II. rendű vádlott ...nek 3 alkalommal értékesített, illetve egy alkalommal vele közösen fogyasztott kábítószer, mely cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő csekély mennyiségű kábítószerre átadással elkövetett kábítószer-kereskedelem vétségének minősülhet.

A halmazatra irányadó rendelkezések alapján a védő által megjelölt két bűncselekményt érintően egy évtől 7 évig terjedő a büntetési tételkeret. A védő kiemelte, hogy nem indokolt a törvény szigorát alkalmazni a II. rendű vádlottal szemben, illetőleg esetében a Btk. 38. § (3) bekezdésének alkalmazása is szóba jöhet, nevezetesen a büntetése fele részének kitöltését követően a feltételes szabadságra bocsáthatóság lehetősége.

Az ítéletábrán megtartott nyilvános ülésen a II. rendű vádlott védője védence vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére is lehetőséget látott.

Az enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezések alaposak, míg a felmentés, illetőleg eltérő jogi minősítés végett előterjesztett perorvoslatok eredményre nem vezethettek.

Az ítéletábra a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) bekezdése és (2) bekezdése megjelölésével teljes terjedelmében felülbírált a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalásán megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, az azonban kisebb mértékben pontosításra szorul az iratok tartalma alapján a Be. 592. § (2) bekezdésének c)

pontja alkalmazásával a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontját és a Be. 599. § (2) bekezdésének a) pontját is felhívva a következőképpen:

Az elsőfokú ítélet 5. oldalán alulról a második bekezdés akként pontosítandó, hogy a vádlottak a 2017. november 25-i esetet megelőzően összesen legalább még 5 ízben szereztek meg kábítószer értékesítés céljából ...tól, illetve az I. rendű vádlott egyedül 2016. év második felétől 2017. júniusáig további legalább öt alkalommal (elsőfokú ítélet 4. oldal második és harmadik bekezdései, vádlottak legelső gyanúsítottai nyilatkozatai).

Az így pontosított tényállás most már megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében.

A bizonyítékoknak a logika szabályai szerinti mérlegelése során néhány elírás szerepel a törvényszék ítéletében, de mindezek nem érintik érdemben helytálló érvelését.

Az előírások az indokolásban javítandóak a következőknek megfelelően:

Az ügyben tettenérés volt (ítélet 6. oldal III. alatti bekezdésben), ... tanú (6. oldal utolsó bekezdése), II. rendű vádlott (9. oldal ötödik bekezdése), első beismerő vallomások (10. oldal utolsó bekezdése), ellentmondásmentesnek ítélte az elsőfokú bíróság (11. oldal utolsó bekezdése), tettenérésről készített rendőri jelentés (13. oldal második bekezdése), ekként a védői érvelés (13. oldal negyedik bekezdése) és elkövetettnek (13. oldal hetedik bekezdése).

A felmentésre irányuló fellebbezések megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma folytán nem vezethetnek eredményre a Be. 593. § (1) bekezdése és (3) bekezdéséből következően.

A törvényszék helytállóan vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában ugyan röviden, azonban helyesen utalt a Kúria 1/2007. BJE, illetőleg az 57 BK. véleményre és a minősítéseket érintően ítélete 12. oldal utolsó bekezdésében és 13. oldal negyedik bekezdésében az önálló tettesi kereskedői magatartást illetően alappal foglalt állást, de ítéletének rendelkező része ezt nem tükrözte vissza.

A Btk. 176. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki kábítószer kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (3) bekezdés szerint a büntetés 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha a bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerre követik el.

Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése rögzíti, hogy a rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Tekintettel arra, hogy a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező, így a jogszabály értelmezése során az semmiképpen nem hagyható figyelmen kívül (12/2001. (V. 14.) AB határozat, 42/2015. (XI. 14.) AB határozat).

Az ítélet tábla a következőkre kíván még rámutatni:

A jogi indokolás hiányos, ha nem ismerteti az adott jogkérdést érintő jogegységi határozatot vagy a Kúria alkalmazható testületi állásfoglalásait.

Növeli az indokolás meggyőző erejét, ha a bíróság hivatkozik korábbi hasonló vagy eltérő tartalmú bírósági határozatokra, szükség esetén jogirodalmi álláspontokra is (Büntetőeljárás jog Kommentár a gyakorlat számára, HVG - ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2006, szerkesztő: dr. Berkes György).

A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozat - a kábítószerre elkövetett bűncselekmények értelmezése kapcsán - I / 3. pontja szerint természetes egységet csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása teremthet, és ennyiben - azaz az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások viszonyában összegződhetnek - a tiszta hatóanyag tartalom alapulvételével a kábítószer-mennyiségek.

A hivatkozott jogegységi határozat II/4. pont az alábbiakat taglalja:

a) A természetes egységre vonatkozó - I. pont alatt kifejtett - álláspontból egyenesen következik, hogy a kábítószerrel visszaélés esetében fogalmilag kizárt a folytatólagos egység megállapítása. A természetes egységbe tartozó részselekmény esetében szükségszerű következmény a kábítószer-mennyiségek összegzése és a bűncselekmény minősítése szempontjából az összmenyiség az irányadó, s nincs jelentősége annak, hogy az összmenyiség egésze vagy egy része valamilyen módon már megsemmisült.

A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozata III. részében kifejti, hogy a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) BK 155. számú állásfoglalása ma is helytálló tartalmi értelmezést adott a forgalomba hozatal és a kereskedés törvényi fogalmára. Időközben azonban több olyan iránymutató döntés született, amely további lényeges támpontokat rögzített a forgalomba hozatal és a kereskedés elkövetési magatartása kapcsán. Ezek összegzéseként, a jogalkalmazás során az alábbi jogértelmezés követendő:

1/a) A BK 155. számú állásfoglalás II/5/a) pontja szerint kábítószerrel hoz forgalomba az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja. Az állásfoglalás ennek kapcsán kifejtette, hogy a forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószerrel), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja.

1/b) A forgalomba hozatallal - miként a kereskedéssel - szükségszerűen együtt járó átadás ezt megelőzően több résztvevőnységből tevődhet össze (BH2002. 299. I., BH2002. 175.). Magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérő biztosítását; felölelhet tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár további közbeékelődő személyek révén is - bekerüljön a kereskedelmi forgalomba.

Hasonlóan a kereskedő ténykedéséhez, akinél viszont a forgalomba hozatali magatartás haszonszerzésre irányul.

Következésképpen a forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának alapja a haszonszerzésre törekvés.

Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. (BH2002. 299. II.).

2/a) A BK 155. sz. állásfoglalásban foglaltak alapján az elkövető forgalomba hozatali szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet. A forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történhet.

2/b) A BH2002. 299. III. és BH2002. 175. számú eseti döntésekben meghatározottak szerint a forgalomba hozatal megkezdéseként értékelendő a forgalmazással összefüggő résztvevőnységek

megvalósítása. A forgalomba hozatal befejezetté pedig akkor válik, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájussanak.

3/a) Ha a rendelkezésre álló adatok - így pl. a lefoglalt kábítószer mennyisége - alapján nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozatali szándékára, akkor nem a forgalomba hozattal elkövetett, hanem valamely fogyasztói típusú elkövetési magatartással megvalósuló kábítószerrel visszaélés befejezett bűncselekménye állapítható meg a konkrét lefoglalt mennyiség szerinti minősítéssel.

Az 1/2007. BJE IV. része:

1. A kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nemcsak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre.

2. A kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak, és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

A Kúria 57. BK véleménye II/5/a) pontja értelmében kábítószert hoz forgalomba az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja,

b) pont a kábítószerrel kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában.

A kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását.

Az elkövető haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, és cselekménye - a törvény rendelkezésével fogva - mindig tettesi magatartás.

A BH2013. 264. számú eseti döntés arra világít rá, hogy a kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenő több résztvétekenységből - pl. eladók, a vevők felkutatása, a kábítószer tárolása, csomagolása, szállítás stb. - tevődhet össze. Ezért a résztvétekenységben részvétel nem bűnsegédi, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása.

Az elkövető amennyiben haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, cselekménye kereskedésként a törvény rendelkezésével fogva mindig tettesi magatartás.

Az előbbiekből következően az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a vádlottak kábítószerrel kapcsolatos magatartása kereskedői típusú magatartás.

A kereskedői típusú magatartást a vádlottak önálló tettesként valósították meg.

A vádlottak cselekményének kábítószer-kereskedelem büntetteként történő minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatát is fel kell tüntetni.

A büntetés kiszabása körében az enyhítő és súlyosító körülményeket túlnyomórészt számba vette a

törvényszék.

A súlyosító körülmények közül a társas elkövetésre utalás mellőzendő, ugyanakkor az enyhítő körülmények oldalán figyelembe veendő, hogy a lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát alig haladta meg.

A vádlottak első gyanúsított kihallgatásuk alkalmával bűnösségüket beismerték, együttműködtek a nyomozó hatósággal, olyan adatokat is feltártak, melyek csak vallomásaikból voltak megismerhetők.

Igaz ugyan, hogy a későbbiekben felelősségüket próbálták csökkenteni, de az ítéleti tényállás túlnyomórészt az első gyanúsított nyilatkozataik felhasználásával került megállapításra.

A vádlottak nyomozati tényfeltáró vallomásai figyelembevételével a nyomozati cselekmények jelentős része három hónap alatt fogatosítása került.

A tárgyalási szakban bár az előkészítő ülésen részbeni beismerő vallomást tettek a vádlottak, mégis egy tárgyalási napon a törvényszék a bizonyítást felvette, vagyis a vádlottak nem hátráltatták az eljárás gyors befejezését.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az eljárás folyamatban léte alatt az I. rendű vádlott végig kényszerintézkedés hatálya alatt állt, a vádlottak cselekményének elkövetésétől az elbírálásig majdnem két év telt el.

Az első fokon eljáró törvényszék kifogástalanul döntött a vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabásáról és közügyektől eltiltás mellékbüntetésről, ugyanakkor azok tartamát eltúlzott mértékben határozta meg.

A vádlottak javára jelentkező további enyhítő körülmények okán az ítélet tábla az I. rendű vádlott esetében a büntetési tételkeret alsó határában határozta meg a szabadságvesztés büntetés mértékét és ehhez igazította a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát.

A II. rendű vádlottat érintően a Btk. 82. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének b) pontja szerint enyhítő szakasz alkalmazására látott lehetőséget a másodfokú bíróság a II. rendű vádlott cselekvőségére is tekintettel és szabadságvesztés büntetését 4 évre enyhítette, ugyanígy 4 évre mérsékelte mellékbüntetésének tartamát is.

Az egyértelmű döntés érdekében szükségessé vált további azonosítási adatokat feltüntetni az ítélet rendelkező részében a vagyoneklobzást, a zár alá vétel feloldását és az elkobzást illetően.

A kábítószer elkobzása kapcsán külön kiemelandő, hogy mindig a lefoglalást fogatosító nyomozóhatóságot, ügyszámát, továbbá a vegyész szakértői véleményt készítő intézet megnevezését és szakértői véleményének számát kell megjelölni az egyes tételszámok, tételek rögzítése mellett.

Ezeknek az adatoknak a kötelező feltüntetésére minden vegyész szakértői vélemény bevezető része felhívja a bíróságok figyelmét.

A megjelölt adatok részletezésének hiányában az elkobzás ténylegesen nem teljesíthető.

A bűnügyi költség körében az ítélet tábla észlelte, hogy a vegyész szakértői vélemények díját az elsőfokú bíróság nem osztotta meg a vádlottak között, noha az mind a kettőjüket érintette. Az ítélet tábla mindezért módosította a vádlottakat terhelő bűnügyi költség összegét.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét megváltoztatta, míg egyebekben helyben hagyta azt a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében.

Az előzetes fogva tartásban töltött idő további beszámításáról az ítélőtábla a Btk. 92. § (1) bekezdése és (2) bekezdése megjelölésével döntött.

Debrecen, 2019. október 21.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 12.B.50/2018/24. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatában írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2019. október 21.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke